

mig; at jeg siger: sangvinsk — paa Esbjergs Fremtid som den ærede Repræsentant for denne By. Jeg tror ikke, det vil lykkes Esbjerg at konkurrere med Hamborg. Den Slags højtflývende Tanker tror jeg ikke paa. Derimod tror jeg fuldt og fast paa, at Esbjerg og Esbjerg Havn ere et vigtigt Led i hele vor fremtidige kommercielle Udvikling. Det gælder da om at gribe det rette nu; da Spørgsmaalet skal afgøres endeligt og for bestandigt. Dette gælder ikke alene, men maaske nok fortrinsvis for det, man i alt Fald i Øjeblikket anser for det vigtigste, nemlig Trafikhavnen; men den Tid kan maaske komme, da Fiskerihavnen er endnu vigtigere for vort Land og vor Befolkning end selve Trafikhavnen. Det gælder derfor om her at overveje vel og grundigt alt, hvad der taler for og imod alle Alternativer, og ikke lade sig afskrække af et eller andet større eller mindre Penge-spørgsmaal; thi det bør ikke være afgørende ved en Beslutning i et Spørgsmaal af saa eminent Vigtighed som dette: Hvorledes skal Udviklingen af Havneforholdene i Esbjerg foregaa i Fremtiden?

Jeg nævnede før, at Fiskerihavnen muligvis kunde faa endnu større Betydning for Erhvervslivet i vort Land end selve Trafikhavnen. Ja, vil man se lidt paa, hvordan Udviklingen i saa Henseende er gaaet for sig indtil den Dag i Dag, vil det blive en ganske klart, at saa maatte man næsten sige, at Udviklingsmulighederne ere ubegrænsede. Vi maa vel erindre, at vi begyndte for ikke saa forskrækkelig mange Aar siden med at lave en lille bitte Fiskerihavn, en saakaldet Baadehavn, ved Esbjerg af en Størrelse paa omtrent 10,000 Kv.-Alen, saadan noget som $\frac{5}{7}$ Tdr. Land. Denne Havn byggede man lige fra ny af. Man mente, at den maatte være tilstrækkelig for en Aarrække. Det slog imidlertid kun til i ganske faa Aar, saa var den saa fuldt pakket med Fiskeri-baade, at der ikke var Plads til at komme hverken ud eller ind. Saa kom man til Rigsdagen. Det paagældende Ministerium henvendte sig til Rigsdagen med Begæring om en Bevilling paa 350,000 Kr., det var i Samlingen 1896—97; saa vilde man derfor bygge en lille, ny Havn paa den højst ejendommelige Maade, at man, medens man har Vandareal i Guds Velsignelse, saa meget man ønsker, vilde grave den ny Havn ind i det store Stormdige, som man med stor Bekostning i sin Tid anlagde for at skærme Esbjerg og Esbjerg Havn. Denne nye Havn var projekteret til en Størrelse af 18,000 Kv.-Alen, det vil altsaa

sige $1\frac{2}{3}$ Tdr. Land, og skulde koste 350,000 Kr. Jeg skal ikke nægte, at jeg kunde ikke lade være med at gøre Løjer her i Salen med Forlangendet om denne Havn i Lommeformat, som man vilde grave ind i det store Stormdige. Jeg sagde den Gang til den daværende Minister: „Herre Gud, det er jo egentlig saa simpelt, naar vi have en stor Vandfladé liggende udenfor. Kast en Bølgebrøder ud parallel med Land i tilstrækkelig Afstand, saa have vi 20—30—40 Tdr. Land indenfor Bølgebrøderen til at tage af, efterhaanden som det behøves; byg nogle smaa Losse- og Ladebroer for Fiskerne og uddyb efterhaanden, som det behøves, saa have vi alt, hvad vi skulle have.“ Det hjalp ganske vist saa meget, at Planen om den 18,000 Kv.-Alen Havn blev opgivet, og der blev lavet et nyt Projekt til en Havn ude i Vandet, som fik en Størrelse af lidt over 5 Tdr. Land med en Forhavn af ca. 3 Tdr. Land. Dette Anlæg kostede, saa vidt jeg erindrer, 1,340,000 Kr., men allerede efter faa Aars Forløb, inden endnu Havneanlægget var færdigt, viste det sig, at det var for lille. Det viser til Evidens, at man har baaret sig mærkværdig naivt ad.

Nu skal det naturligvis erkendes, at det er vanskeligt paa Forhaand at se, med hvilken Fart Udviklingen vil gaa frem paa Fiskeriets Omraade, da vi have det store Verdenshav foran os, men efter den Erfaring, man allerede har, forekommer det mig, at man gerne kunde have taget en lille Smule Hensyn til et praktisk Raad og være gaaet den Vej; som man nu til syvende og sidst ved det nuværende Forslag er kommen ind paa at gøre; nemlig det, som jeg den Gang foreslog, at lægge en Beskyttelsesmole nogenlunde parallelt med Kystlinien, tage ind et Areal, som den højtærede Minister oplyser os om er 36 Tdr. Land i alt, og derefter benytte det, efterhaanden som der er Behov for det, til Anlæg for Fiskerne. Det er en udmærket god Plan; og Bekostningen er forholdsvis indenfor rimelige Grænser, men saa kommer det andet store Spørgsmaal. Jeg vilde gerne sige, da jeg er ved Fiskerihavnen, at havde man intet andet Hensyn at tage end til Fiskerihavnen, vilde jeg for mit Vedkommende sige Ja og Amen; saa er Planen god og rigtig, dog med den Forandring, at man skulde lade være endnu en Gang at gøre en Dumhed; nemlig at lægge en intermistisk Beskytter paa det Sted, hvor der senere ingen skal være. Nu skulde man gerne tage Skridtet fuldt ud og fuldføre